

Razmišljanja za Praznik Truba

Adrian Ebens

UVOD

Dragi prijatelji i porodico u Hristu,

Pred nama je deset dana Praznika Truba, koji će se završiti praznikom Dana Očišćenja. Zato je ovo idealno vreme da razmotrimo svaku od Deset zapovesti koje će nas voditi do tog posebnog blagoslovenog vremena - Dana Očišćenja.

Zahvaljujući našoj sestri Azadeh, sakupili smo materijal za razmišljanje koji ćemo koristiti svakoga dana, počevši od Praznika Truba pa sve do Dana Očišćenja.

Mnogi su već posvedočili o blagoslovima koje su dobili razmišljajući nad svakom od deset zapovesti, idući u susret Danu Očišćenja. Zaista je istina da truba daje jasan zvuk našim srcima kako bismo se pripremili, pokajali i tražili Gospoda u ovih deset dana.

Predivna je stvar znati da nas naš nebeski Otac voli, da nam oprašta grehe i ima milost prema nama, kada Ga tražimo u poniznosti i celim svojim bićem.

Molim se da budete blagosloveni dok razmišljate o ovome.

Adrian Ebens

SADRŽAJ

1. Nemoj imati drugih bogova.....	4
2. Nećemo služiti slikama ili rezanim likovima.....	5
3. Ne uzimaj uzalud ime Gospoda Boga svojega.....	7
4. Poštovaćemo Subotu kao Božji sveti dan.....	9
5. Dug život je obećan onima koji poštuju roditelje.....	11
6. Nećemo ubijati.....	13
7. Bićemo moralno čisti.....	15
8. Nećemo krasti.....	17
9. Nećemo lagati niti lažno svedočiti.....	19
10. Ne budimo pohlepni.....	21

Uvodna re *pastora Adriana Ebensa*

Draga porodico u Hristu, želim vam blagosloven Praznik Truba. Verujem da ćemo se pronaći odmor u Duhu koji nam je dat ovog dana. Narednih deset dana razmišljaćemo o svakoj od Deset zapovesti, i u tu svrhu koristićemo materijal koji se može pronaći u knjizi “*Sinovi i kćeri Božje*” (*Elen Vajt, 19-28 februar*). Evo prve od deset zapovesti, koju ćemo proučiti.

1. Nemoj imati drugih bogova

»Nemoj imati drugih bogova uza me!« 2. Mojsijeva 20,3.

Deset zapovesti, Čini i Ne čini, u stvari su deset obećanja, datih nama, pod uslovom da budemo poslušni Zakonu koji vlada svemirom.

Sva moralna, pravila propisana u bilo kojem delu Biblije, upisana su Božjim prstom na dve kamene ploče Božjeg svetog zakona. Prepis je bio dat Mojsiju na Sinajskoj gori. Prve četiri zapovesti obavezuju čoveka da služi Gospodu Bogu svojem celim srcem, celom dušom, celim umom i celom snagom. Time je, dakle, obuhvaćen celi čovek. Traži se ljubav, tako vatrena, tako snažna, da čoveku postaje nemoguće da gaji u umu ili srcu bilo šta što bi moglo da istisne Boga, tako da sva njegova dela nose potpis Neba. Božja slava uživa prvenstvo, sve ostalo je manje važno. Naš nebeski Otac treba da bude na prvom mestu, da bude naša radost i naš napredak, svetlost i sadržaj našeg života, naš deo zauvek.

Slavimo i služimo Gospoda Boga, jedino Njega! Ne uzdižimo sebičnu oholost niti joj se klanjajmo kao bogu! Ne pretvarajmo novae u boga! Ako se senzualnost ne bude stavila pod upravu viših snaga uma, niske strasti će zavladati bićem. Sve ono što bi moglo postati predmet preteranog razmišljanja ili divljenja, zauzimajući tako misli, pretvara se u boga, kome dajemo prvenstvo pred Gospodom.

Gospod, večni, samopostojeći, nestvoreni, Izvor i Održavalac svega, jedini ima pravo na najveće poštovanje i obožavanje. Čoveku je zabranjeno da bilo čemu drugome da prvo mesto u svojoj ljubavi ili službi. Sve što umanjuje našu ljubav prema Bogu, ili ometa službu koju smo dužni Njemu, postaje bog kojega sebi gradimo.

Uvodna re pastora Adriana Ebensa

Želim vam blagoslove dragi prijatelji. Danas je drugi dan na našem putu do Dana Očišćenja. Divno je što možemo biti slobodni od idolopoklonstva u radosti služenja našem milostivom Ocu koji nas voli. Divno je što možemo biti slobodni od želje da se poklanjamo bogovima novca, zabave, osećanja, itd.

2. Nemoj imati drugih bogova

»Ne gradi sebi lika rezana ili kakve slike od onoga što je gore na nebu, ili dole na zemlji, ili u vodi ispod zemlje. Nemoj im se klanjati niti im služiti...« 2. Mojsijeva 20,4.5.

Naš Stvoritelj zahteva najuzvišeniju odanost, vrhunsku privrženost. Sve što bi moglo umanjiti našu ljubav prema Bogu, omesti službu koju Mu dugujemo, postaje na taj način idol. Nekima su njihova polja, njihove kuće, njihova trgovina, postali idol. Poslovni poduhvati se obavljaju revnosno i energično, dok se služba Božja potiskuje na sporedno mesto. Porodično bogoslužjenje se zanemaruje, tajna molitva zaboravlja. Mnogi tvrde da pravedno postupaju prema svojim bližnjima, i čini im se da su time izvršili celu svoju dužnost. Ali, to nije dovoljno da bi se poštovalo poslednjih šest zapovesti Dekaloga. Mi moramo ljubiti Gospoda Boga svojega celim svojim srcem. Ništa manje od poslušnosti svakom propisu... ne može zadovoljiti zahteve božanskog Zakona.

Mnogo je onih čija su srca tako otvrdnula blagostanjem da su zaboravili Boga, da su zaboravili potrebe svojih bližnjih. Takozvani hrišćani ukrašavaju sebe nakitom, čipkama, skupom odećom, dok Gospodnji siromasi pate zbog nedostatka životnih sredstava. Ljudi i žene koji tvrde da su otkupljeni Spasiteljevom krvlju rasipaju sredstva koja su im poverena za spasavanje duša, a onda, negodujući, prilažu svoje darove i priloge Crkvi, dajući obilno jedino ako se nadaju počasti-ma. Takvi spadaju među idolopoklonike!

Sve što skreće misli od Boga poprima oblik idola, i upravo zato ima tako malo sile u današnjoj Crkvi!

Druga zapovest zabranjuje da se pravome Bogu služi uz pomoć slika ili onoga što na Njega podseća... Um, odvraćen od beskrajnog savršenstva Gospodnjega,

bio bi privučen stvorenome umesto Stvoritelju.

Bog ispituje srca. On zna razliku između prave službe iz celog srca i idolopoklonstva.

Uvodna re pastora Adriana Ebensa

Želim vam blagosloveno vreme draga porodico u Hristu. Danas je treći dan našeg druženja i razmišljaćemo o tome kako ne uzimati ime Gospodnje uzalud. Ovo je veoma značajno za nas, jer kao što znamo, Božje ime je - Njegov karakter. Ispovedanje vere u nenasilnog Boga, i u Boga koji ne osudjuje - znači da verujemo da možemo biti slični Njemu, bez obzira na našu palu prirodu, i da nećemo uzimati Njegovo ime u svoja usta, a zatim opadati svoju braću i sestre i osudjivati ih. Ova zapovest mi pokazuje da sam siromašan Duhom, i da imam potrebu za Duhom ljubavi, mira i milosti za sve oko mene. Imajmo na umu ovo obećanje da će nas naš nebeski Otac izbaviti od greha uzimanja Njegovog imena uzalud. Evo misli za danas.

3. Ne uzimaj uzalud ime Gospoda Boga svojega

»Ne uzimaj uzalud imena Gospoda Boga svojega, jer ne e pred Gospodom biti prav ko uzme ime njegovo uzalud.« 2. Mojsijeva 20,7.

Razlog za ovu zapovest je objavljen: mi se ne smemo zaklinjati »Nebom, jer je presto Božji, ni zemljom, jer je podnožje nogama njegovim, ni Jerusalimom, jer je grad velikoga cara, ni glavom svojom ne kuni se, jer ne možeš ni dlake jedne bele ili crne nadniti«. (Matej 5,34-36) Sve dolazi od Boga. Mi nemamo ništa što nismo primili; i više od toga, nemamo ništa što nije bilo kupljeno za nas Hristovom krvlju.

Raspaljene reči, pune strasti, nikada se ne bi smeje izgovarati, jer u očima Boga i svetih anđela one spadaju u kategoriju kletvi.

Ova zapovest ne samo da zabranjuje lažne zakletve i obične kletve, već nam zabranjuje da se služimo Božjim imenom na olak ili nebrižljiv način, bez iskazivanja poštovanja njegovom strašnom značenju. Nepromišljeno spominjući Boga u običnom razgovoru, pozivajud se na Njega u nevažnim prilikama, stalno i neobavezno ponavljajud Njegovo ime, mi sramotimo Boga. »Ime je njegovo sveto i valja mu se klanjati!« (Psalam 111,9) Trebalo bi da svi razmišljaju o Njegovom veličanstvu, Njegovoj čistoti i svetosti, tako da srce može da bude prožeto svešću o Njegovom uzvišenom karakteru; Njegovo sveto ime trebalo bi se izgovarati svečano i sa poštovanjem.

Ne bi trebalo da uzdižemo i obožavamo ljude; već Boga, jedinoga pravoga i živoga Boga, kojemu dugujemo sve svoje obožavanje i poštovanje. Prema Svetome pismu, mi sramotimo Boga kada se obraćamo propovednicima kao »prečasnima« dostojnima klanjanja. Nijedan smrtnik nema prava da tu titulu doda svom imenu, ili imenu bilo kojeg ljudskog bića... »Ime je njegovo sveto i valja mu se klanjati!« Mi sramotimo Boga kada tu reč stavljamo tamo gde ona ne pripada... Treba uzdizati jedino Oca i Sina.

Uvodna re pastora Adriana Ebensa

Na našem desetodnevnom putovanju od Praznika Truba do Dana Očišćenja, razmišljamo o četvrtoj zapovesti - o Suboti. Kako smo mnogo naučili do sada o ovoj dragocenoj zapovesti i o daru Duha koji nam Šabat donosi u duploj meri u odnosu na druge dane. To je posebno vreme kada se naš ljubljani Spasitelj odmara na grudima Svog nebeskog Oca, a mi pijemo iz prepune čaše Njegove duše. Evo važnih misli o ovoj zapovesti, i o ovom obećanju.

4. Poštovaćemo Subotu kao Božji sveti dan

»Se aj se dana odmora da ga svetkuješ!« 2. Mojsijeva 20,8.

Bog je rekao: »A sedmi je dan odmor Gospodu Bogu tvojemu!« (2. Mojsijeva 20,10) Bog je stavio svoju svetost na ovaj dan i blagoslovio ga i posvetio kao dan odmora... To je jedina zapovest u celom Dekalogu koja govori ko je Bog. Ona ističe Boga nasuprot svim drugim bogovima. Ona govori o Bogu koji je stvorio nebo i zemlju, o Bogu koji je načinio drveće i cveće, koji je stvorio čoveka; to je Bog kojega treba da uzdižemo pred svojom decom, pokazujući cveće i govoreći da ga je Bog stvorio i da je počinio sedmoga dana od svih dela svojih... Sedmi dan je uspomena koju nam je Bog dao.

Ukazujući na Boga kao na Stvoritelja neba i zemlje, mi pravimo razliku između pravog Boga i svih lažnih bogova. Svi koji drže sedmi dan, objavljuju tim svojim delom da su Gospodnji sledbenici. Tako će Subota biti znak čovekove odanosti Bogu sve dok na Zemlju bude bilo ikoga koji Mu služi...

Bog je ljudima dao šest dana da rade i On zahteva da ljudi svoje poslove obave u toku šest radnih dana. Neophodna dela i dela milosti su dozvoljena Subotom, bolesne i one koji pate moramo zbrinjavati u svako vreme; ali, nepotrebne radove moramo strogo odbaciti... Zapovest se odnosi na sve koji se nalaze unutar naših vrata. Oni koji stanuju u našem domu treba da prekinu svoje svetovne poslove u toku svetih časova. Trebalo bi da se svi sjedine u proslavljanju Boga dragovoljnim služenjem na Njegov sveti dan.

Sve dok nebo i zemlja traju, Subota će nastaviti da bude znak Stvoriteljeve sile. I kada se Edem ponovo bude spustio na Zemlju, Božji sveti dan odmora

će poštovati svi koji žive pod suncem. »Od subote do subote« stanovnici proslavljene nove Zemlje će dolaziti »da se poklone preda mnom, govori Gospod«. (Isaija 66,23)

Uvodna re pastora Adriana Ebensa

Hajde danas da se prisetimo pete zapovesti. Ona govori o vitalno važnom principu našeg pokreta, o poštovanju kanala blagoslova koji je Bog uspostavio u našem životu. Odbacivanje saveta i poučavanja svojih roditelja, pastora i učitelja, bez razmišljanja uz molitvu, i bez saveta Reči Božje - znači smrt. Ljubav, zahvalnost i želja za poštovanjem onih koji su postavljeni nad nama - jeste suština pete zapovesti. Da li ste ostali verni svojim roditeljima kada su bili surovi i osetljivi? Da li ste tražili savet iz Pisma kada su bili nerazumni? Da li ste bili zahvalni za njihove pouke i vaspitanje koji su vam bili blagoslov i sačuvali vas od mnogih opasnosti? Ispitajte svoja srca uz pomoć Duha Gospodnjeg, kako biste videli gde se nalazite.

5. Dug život je obećan onima koji poštuju roditelje

»Poštuj oca svojega i mater svoju da ti se produže dani na zemlji koju ti daje Gospod Bog tvoj!« 2. Mojsijeva 20,12.

Oni koji istinski slede Hrista moraju Mu dozvoliti da stanuje u njihovom srcu, moraju Mu priznati vrhovnu vlast nad svojim srcem. Oni moraju predstavljati Njegov duh i karakter u svom domaćem životu, pokazivati uslužnost i ljubaznost prema onima sa kojima dolaze u dodir. Ima mnogo dece koja tvrde da poznaju istinu, a koja ne ukazuju svojim roditeljima čast i odanost koja im pripada, koja pokazuju vrlo malo ljubavi prema ocu i majci, i propuštaju da im odaju poštovanje pokoravajući se njihovim željama ili se trudeći da ih oslobode briga. Mnogi koji sebe smatraju hrišćanima ne znaju šta znači »poštovati oca i majku«, i koji će, prema tome, malo znati šta znači »da ti se produže dani na zemlji koju ti daje Gospod Bog tvoj!« ... Onaj koji ispituje srca zna kakvo je tvoje ponašanje prema roditeljima; jer On odmerava tvoj moralni karakter na zlatnim merilima nebeske svetinje. O, priznaj svoje zanemarivanje roditelja, svoju ravnodušnost prema njima, priznaj preziranje ove svete Božje zapovesti!

Roditeljima pripada ljubav i poštovanje koje ne pripada nijednoj drugoj osobi. Sam Bog, koji im je dao odgovornost za duše poverene njihovom staranju, odredio je da u toku prvih godina života roditelji stoje umesto Boga svojoj deci. Onaj koji odbacuje pravedni autoritet svojih roditelja, odbacuje Božji autoritet. Peta zapovest zahteva od dece ne samo da pokazuju poštovanje, pokornost i

poslušnost svojim roditeljima, već da im ukazuju i ljubav i nežnost, da olakšavaju njihove brige, da čuvaju njihov ugled i da ih hrane i teše u starosti.

Peta zapovest obavezuje decu sve dok su u životu i ona i njihovi roditelji.

Uvodna re pastora Adriana Ebensa

Šestog dana, na našem putovanju prema Danu Očišćenja, razmišljamo o zapovesti “Ne ubij”. U samo ove dve reči stala je cela prelepa istina o Božjem karakteru. Zakon je prepis Božjeg karaktera. Kada zakon kaže “ne ubij”, to znači da i Bog ne ubija. Ova misao dobija na širini i značenju još više zahvaljujući tome što se u Novom Zavetu zapovesti javljaju kao obećanja. To znači da samo uz pomoć Duha Gospodnjeg možemo ispuniti bilo koju od njih. Da bismo ispunili ovu zapovest, moramo posedovati Duh koji ne ubija. Kako je lepo i blagosloveno znati da naš Bog ne ubija nikoga. Dok je bio na zemlji, Isus je u potpunosti pokazao kako zapovesti izgledaju u realnom životu. On nikada nikoga nije ubio i to je jedina stvarna definicija ove zapovesti koju mi imamo u stvarnosti.

6. Nećemo ubijati

»Ne ubij!« 2. Mojsijeva 20,13.

Sva nepravedna dela koja utiču na skraćenje života, duh mržnje i osvete, ili popuštanje bilo kojoj strasti koja navodi na dela koja ranjavaju bližnje, ili nas navode da im samo poželimo zlo (jer »svaki koji mrzi na brata svojega, krvnik je...« 1. Jovanova 3,15); sebično zanemarivanje ukazivanja pomoći potrebnima ili napaćenima, svako grešno popuštanje sebi, svako nepotrebno lišavanje ili prekomerni rad, kojim bi se moglo ugroziti zdravlje — sve se to može ubrojati, u manjoj ili većoj meri, u kršenje šeste zapovesti.

Neki se odriču fizičkih i moralnih obaveza, nadajući se da će tako naći sreću, i gube i dušu i telo. Drugi traže svoju sreću u popuštanju neprirodnom apetitu, i smatraju da je zadovoljavanje ukusa mnogo poželjnije od zdravlja i života. Mnogi dozvoljavaju sebi da budu okovani u lance senzualnih strasti i spremni su da žrtvuju fizičku snagu, intelekt, i moraine snage zadovoljavanju požude tela. Oni će sebe pre vremena položiti u grob, a na dan Suda biće osuđeni kao samoubice.

Duh mržnje i osvete potiče od sotone; i taj duh ga je naveo da ubije Božjeg Sina. Svaki koji gaji zloću ili neljubaznost gaji taj isti duh; i njegov će rod biti na smrt. U osvetničkim mislima krije se zlo delo, kao što se biljka nalazi u svom semenu.

Božji zakon primećuje ljubomoru, zavist, mržnju, zlo-ćudnost, osvetoljubivost, požudu, ambiciju, koji jedino obuzimaju dušu, a ne nalaze svoje ostvarenje u delima, zato što nije bilo prilike, a ne volje, da se dela ostvare. Sve te grešne misli biće uzete u obračun onoga dana kada će »svako delo Bog izneti na sud i svaku tajnu«. (Priče 14,12)

Hristos je pravednost, posvećenje i otkupljenje svakome koji u Njega veruje... On nam je pružio savršeni primer svete poslušnosti Božjem zakonu.

Uvodna re pastora Adriana Ebensa

Došli smo i do sedme zapovesti. Vrlo je moguće da je stavljena pod brojem sedam jer ova zapovest razotkriva potpunu pokvarenost i grešnost čovečanstva. Pogled na suprotni pol sa željom, narušava ovu zapovest i stavlja vas na milost i nemilost gnevu sotone. Na onom dubljem nivou, spisi Elen Vajt ukazuju na mnogo širi problem kada je u pitanju ova zapovest.

“Srce u kome živi Hristos, biće toliko ispunjeno, toliko zadovoljeno Njegovom ljubavlju, da neće imati nikakvu želju da na sebe privlači simpatije i pažnju.” (Mb, 65)

Koliko se samo muškaraca i žena upušta u razgovore kako bi dobili simpatije i ispunili prazninu koju osećaju zbog nedostatka Hristovog Duha.

Koliko samo postova na socijalnim mrežama pokazuju da je ovo istina. Sve to gura čoveka prema narušivanju sedme zapovesti. Socijalne mreže, njihove mogućnosti, video pozivi, upotrebljeni bez Hristovog Duha u čoveku - otvaraju vrata za prekršaj ove zapovesti. Za one koji su u braku, traženje drugih veza, kada trenutne ne zadovoljavaju, utiskuje u karakter princip da su odnosi niša više do - potrošni materijal. Posledica toga je da, kada postaje teško - jednostavno prekidamo odnos. Takva izgradnja karaktera dovešće upravo do onoga što smo i pokušali da izbegnemo - samoće. Pazite na svoje reči. Pazite na svoje ponašanje. Čuvajte se od traženja simpatija iz izvora koje Bog nije odredio za vas. A iznad svega - tražite utehu u Hristu. Neka On bude vaša radost i vaša pesma zauvek.

7. Bićemo moralno čisti

»Ne ini preljube!« 2. Mojsijeva 20,14.

Ova zapovest zabranjuje ne samo poročna dela, već i senzualne misli i želje, kao i sve ono što ih podstiče. Moralna neporočnost se traži ne samo u vidljivom životu, već i u tajnim namerama i osećanjima srca. Hristos, koji je propovedao dalekosežnu obaveznost Božjeg zakona, kazao je da su zle misli i pogledi isto tako stvarni gresi kao i bezakono delo.

Kada se grešne misli vole i neguju, bez obzira u kolikoj tajnosti, rekao je

Isus, to pokazuje da greh i dalje vlada u srcu. Duša se još nalazi u gorčini žuči i okovima bezakonja. Onaj koji nalazi zadovoljstvo u razmišljanju o prizorima nemorala, koji dopušta sebi zle misli, požudne poglede, treba da vidi u otvorenom grehu, sa njegovim teretom srama i žalosti koja slama srce, pravu prirodu zla koje je sakrio u odajama svoga srca. Vreme iskušenja, pod kojim, možda, neko pada u teški greh, nije stvorilo zlo koje se pokazalo, već je samo razvilo ili učinilo vidljivim ono što je bilo skriveno ili je spavalo u srcu. Ono što čovek »misli u svom srcu, takav je«, jer iz srca »izlazi život«. Srce u kome nastava Hristos biće tako ispunjeno, tako zadovoljeno Njegovom ljubavlju, da neće biti obuzeto željom da pobudi sažaljenje ili privuče pažnju na sebe. Pokoravajući svoju dušu Bogu, omogućujemo Njegovoj mudrosti da postigne ono što nije mogla ljudska mudrost.

Sve dok bude trajao život postojaće i potreba da odlučno i čvrsto stražimo nad osećanjima i strastima. Nijednog trenutka ne možemo biti sigurni, osim ako se oslonimo na Boga i ako naš život bude sakriven s Hristom u Bogu.

Što se više u svom životu budemo približavali Hristu, to ćemo razvijati sve čistiji i svetiji karakter po ugledu na Njegov; i što nam greh bude izgledao odvratniji, to će nam sve uzvišenija i poželjnija izgledati Hristova moralna čistota i Njegov sjaj.

Uvodna re pastora Adriana Ebensa

Dok prolazimo zajedno kroz sve ove zapovesti, ne mogu a da se ne začudim tome kako naš voljeni Otac može da ispiše sve ove dragocene zakone u naša srca, ukoliko Mu dozvolimo. Istina je da je naša priroda u ratu sa Njim. I kako bismo morali biti zahvalni što je put u večni život jedino kroz Isusa Hrista. Zapovest “Ne kradi” je, kao i sve ostale zapovesti - veoma široka i duboka. Sama pomisao da je hrišćanska crkva ukrala karakter našeg nebeskog Oca i zamenila ga slikom o grubom i misterioznom tiraninu - povod je za veliku žalost. Svakako, očevici smo svakodnevnih krađa novca, dobara i vremena. Medjutim, postoji mnogo vrsta krađa - krađa nečije pažnje, tajne veze sa ciljem da zadobijete nečije srce ili nešto drugo na šta nemate pravo, itd. Današnji tekst će nam pomoći da vidimo gde sve pretil opasnost od narušavanja ove zapovesti. Neka nam Hristov Duh da pobeđu nad svim oblicima krađe.

8. Nećemo krasti

»Ne ukradi!« 2. Mojsijeva 20,15.

I javni i privatni gresi obuhvaćeni su ovom zabranom. Osmo zapovest osuđuje otimanje ljudi, trgovinu robovima, zabranjuje osvajačke ratove. Ona osuđuje krađu i pljačku. Zahteva strogo poštenje i u najmanjim životnim pojedinostima. Ona zabranjuje pohlepnost u trgovini, i traži časno vraćanje dugova i pošteno plaćanje nadnica. Ona objavljuje da svaki pokušaj da se stekne prednost zbog neznanja, slabosti i nesreće drugoga, Nebo zapisuje u svoje knjige kao prevaru.

Osmo zapovest treba da zaštiti dušu, da ogradi čoveka tako da ne može neovlašteno prekoračivati granice svojih prava — na šta bi ga njegova sebičnost i želja za dobitkom mogli navesti — i tako povređivati prava svojih bližnjih. Ona zabranjuje svaku vrstu nepoštenja, nepravde, ili prevare, koliko god da je uobičajena i koliko god bi se izgovora za nju moglo naći.

»Ne ukradi!« bilo je zapisano Božjim prstom na kamenim pločama, a ipak koliko se puta podmuklo krađu osećanja i nalaze izgovori za to. Mladići se udvaraju služeći se prevarama, održavaju potajne veze sve dok se osećanja devojke, koja je neiskusna i ne zna u šta se sve to može izroditi, bar u nekoj meri ne okrenu od roditelja i ne posvete onome koji samim postupcima kojima se služi pokazuje da

nije dostojan njene ljubavi. Biblija osuđuje svaku vrstu nepoštenja.

Igrati se srcima je zločin, koji u očima svetog Boga ima veliku težinu.

Kao što se u odnosu prema bližnjima ne ustručavamo od malog skretanja sa puta poštenja, pa čak i od drskih prevara, tako se ponašamo i prema Bogu. Ljudi koji istraju na putu nepoštenja, sprovodiće svoje prevare sve dotle dok ne prevare i svoju dušu i ne izgube Nebo i večni život.

Sve dok budu postojali Nebo i Zemlja, sveta načela Božjeg zakona će ... postojati kao izvori blagoslova i kao potoci koji natapaju i osvežavaju zemlju.

Uvodna re pastora Adriana Ebensa

Danas posmatramo devetu zapovest, koja govori o tome da ne smemo iznositi nikakva lažna svedočanstva. Ova zapovest je ugaoni kamen svakog čvrstog i dugog odnosa. Laž ili prikrivanje istine od onih koji vas okružuju, narušava integritet vaših odnosa. Kao što će reći Elen Vajt, pogled očiju može da kaže laž, podjednako dobro kao i usta. A šta reći o savremenim tendencijama u svetu. Promena pola - je laž. Menjanje vaših crta lica pomoću šminke i implanata - je laž. Život van vaših mogućnosti - je laž. Šaliti se sa namerom da povredite druge ili pričati neistinite anegdote - je laž. Neka nam Gospod Isus pomogne da možemo uvek govoriti samo istinu.

9. Nećemo lagati niti lažno svedočiti

»Ne svedo i lažno na bližnjega svojega!« 2. Mojsijeva 20,16.

Deveta zapovest zahteva od nas da se nepokolebljivo držimo tačne istine svaki put kad izjavljujemo nešto što bi moglo imati uticaja na ugled naših bližnjih. Jezik, koji tako malo ljudi drži pod kontrolom, mora biti obuzdan strogim načelima savesnosti, Zakonom ljubavi prema Bogu i čoveku.

Iznošenje neistina o bilo čemu, svaki pokušaj ili namera da prevarimo bližnjeg, sve je to obuhvaćemo ovom zapovešću. Pogledom oka, pokretom ruke, izrazom lica, laž se može izreći isto tako uspešno kao i rečima. Svako nameće preterivanje, svaki nagoveštaj ili insinucija, sračunata da stvori pogrešan ili naduvan utisak, pa čak i iznošenje činjenica sa namerom da se navede na pogrešan zaključak, predstavlja laž. Ova zapovest zabranjuje svaki pokušaj da se potkopa ugled bližnjeg pogrešnim predstavljanjem stvamosti, ili zlonamernim sumnjičenjem, ogovaranjem i prenošenjem glasina. Čak i namerno prećutkivanje istine, ako može prouzrokovati štetu bližnjemu, predstavlja prekršaj devete zapovesti.

Isus uči da tačna istina mora biti zakon govora. »Neka vaše da bude da, a vaše ne neka bude ne!«... Ove reči osuđuju sve one beznačajne fraze i uzrečice koje se graniče sa neuljudnošću. Ona osuđuje zavodnička laskanja, izbegavanje istine, laskave fraze, preterivanja, lažne opise u trgovini, koja su tako česta u društvu i poslovnom svetu. Ona uči da onaj ko se trudi da izgleda drugačiji nego što

jeste, ili čije reči ne izražavaju prava osećanja njegovog srca, ne može biti nazvan ljubiteljem istine...

Sve što hrišćanin čini mora biti prozirno kao svetlost Sunca. Istina je od Boga, a prevara, u bilo kojoj od mirijade oblika, potiče od sotone... Mi ne možemo govoriti istinu ukoliko naš um nije pod stalnim vodstvom Onoga koji je istina.

Uvodna re pastora Adriana Ebensa

Blagosloven Dan Očišćenja! Danas razmišljamo o poslednjoj desetoj zapovesti. Ona ide iza ograda čovekovih postupaka i dotiče se njegovih misli. Želja da se poseduju stvari koje nisu naše, a za koje mislimo da će nas usrećiti - manifestacija je činjenice da čovek gubi bitku za svoj identitet; kada je novac važniji nego odnos; kada je želja za objektom važnija od zaveta datog na oltaru. Obraćamo se svom Spasitelju i molimo za Njegov Duh i dajemo obećanje da nećemo poželeti ništa što nije naše.

10. Ne budimo pohlepni

»Ne poželi ku e bližnjega svojega, ne poželi žene bližnjega svojega, ni sluge njegovu, ni sluškinje njegove, ni vola njegovu, ni magarca njegovu, niti išta što je bližnjega tvojega.« 2. Mojsijeva 20,17.

Poslednja zapovest osuđuje pohlepnost. Svaka sebična težnja, svaka mera nezadovoljstva, svako delo lukavog nad-mudrivanja bližnjih u poslovima, svako sebično zadovoljavanje, sve to doprinosi jačanju i razvijanju karaktera u kojem je uništena svaka sličnost sa Hristovim karakterom, i pred čovekom zatvara vrata Gospodnjeg grada.

Kada... anđeli dolaze da pomognu onima koji će naslediti spasenje, i budu.svedoci izražavanja sebičnosti, pohlepnosti, lukavog iskorišćavanja drugih, sticanja koristi na račun bližnjih, vraćaju se žalosni... Ni na koji način se Gospod ne može bolje proslaviti i istina časnije prikazati, nego kada nevernici vide kakvo je veliko i dobro delo istina obavila u životu ljudi koji su pre obraćenja bili pohlepni i škrti. Kada se može videti da je vera takvih ljudi uticala na oblikovanje njihovog karaktera, da ih je promenila i od tvrdih, sebičnih, lukavih srebroljubaca načinila ljude koji vole da čine dobro, koji traže priliku da svojim sredstvima budu na blagoslov onima kojima je blagoslov neophodan, koji posećuju udovice i siročad u njihovim nevoljama, i koji drže sebe neopoganjenima od sveta, tada je to dokaz da je njihova vera zaista prava... Oni koji govore da straže i da čekaju da se pojavi njihov Gospod ne smeju sramotiti svoju veru neozbiljnošću u poslu ili isterivanjem i poslednje pare. Takvi rodovi ne rastu na hrišćanskom drvetu.

Deseta zapovest udara u sam koren svih greha, zabranjujući sebične želje, iz

kojih proizlaze grešna dela. Onaj koji je poslušan Božjem zakonu i čuva se da ne gaji grešnu želju za onim što pripada drugome, neće biti kriv ni za zla dela prema svojim bližnjima.

Razmišljanja za Praznik Truba

Ovo je mala kolekcija razmišljanja o svakoj od Deset zapovesti i kroz deset dana proučavanja vodi nas do praznika Dana Očišćenja.

Neka naš nebeski Otac ispiše Svoj zakon na naša srca, tako da možemo postati slični Njemu kroz Gospoda našega Isusa Hrista.